RİN NİYETİ CİDDİ! BENİ YABAN ÖRDEĞİ GİBİ ŞİŞLEYECEKLER!
56
Alptekin, vınlayarak gelen oktan balıklama yere atılarak kurtulurken elindeki mızrağı da savurur...
HING!
Alptekin muhafızları henüz tepelemişti ki merdiven başından gelen bağırışmalarla toparlandı.
BEN SAVAŞIRKEN DÜŞES SIVIŞIP YENİ KUVVET TOPLAMIŞ ANLAŞILAN!
BUNLAR GENE DOMUZLUK DÜŞÜNÜYORLAR. BEN ŞU OK VE YAYI ALAYIM.

betçiyi de takviye olarak alan Düşes'in askerleri sürü halinde koşuşurlar...
57
BU KÖPEK ÇOK HIRLADI. ARTIK. HAYDİ ARKADAŞLAR, HEP BERABER ÇULLANALIM!
Fakat Alptekin, merdivenin alt başını tutmuş ve inenleri teker teker avlıyordu...
Ayni anda şimşek gibi çekilen iki ok korkunç bir isabetle askerlerin kafatasını yumurta gibi patlattı...
VAY ANAM!
IIH! YANDIM!
Barut dolu bir fıçı gürültüyle merdivenlerden yuvarlanarak aşağıya inmeye başladı..
Alptekin'in şaşmaz okları karşısında askerler yeniden merdiven başına çekildiler ve ortalığı bir sessizlik kapladı...
GENE NE DOMUZLUK DÜŞÜNÜYORLAR?
EYVAH! KÖPEK HERİFLER BİZİ UÇURACAKLAR!

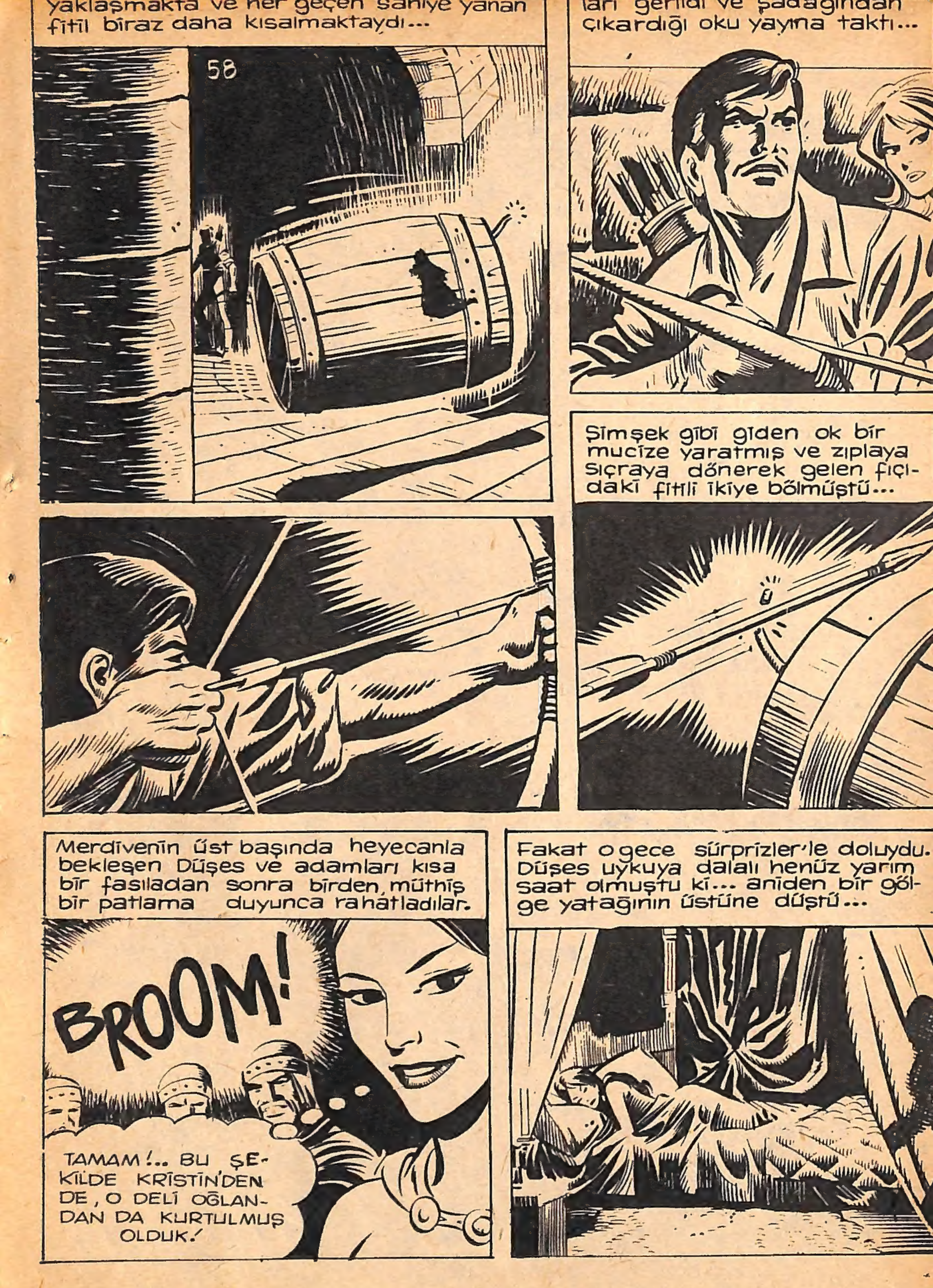
yaklaşmakta ve her geçen saniye yanan fitil biraz daha kısalmaktaydı...
58
ları gerildi ve şadağından çıkardığı oku yayına taktı...
Şimşek gibi giden ok bir mucize yaratmış ve zıplaya sıçraya dönerek gelen fıçıdaki fitili ikiye bölmüştü...
Merdivenin üst başında heyecanla bekleşen Düşes ve adamları kısa bir fasıladan sonra birden, müthiş bir patlama duyunca rahatladılar.
BROOM!
TAMAM!.. BU ŞEKİLDE KRİSTİN'DEN DE, O DELİ OĞLANDAN DA KURTULMUŞ OLDUK!
Fakat o gece sürprizler'le doluydu. Düşes uykuya dalalı henüz yarım saat olmuştu ki... aniden bir gölge yatağının üstüne düştü...

büründüğü ipek yorganı bir hamlede çekti...
cenin serinliğini çıplak teninde hissederek irkildi ve gözlerini açtı...
NE OLUYOR ?... KİMDİR O ?... HEY SEN KİMSİN ?
BEN Mİ ?.. CEHENNEME YOLLADIĞINIZ KULUNUZ ALPTEKİN. ŞEYTANLARIN ARASINDA YOKLUĞUNUZ CANIMI SIKTI DÖNÜP GELDİM !
Alptekin fıçıyı kendisi ateşlemiş ve gizli geçitten kaçarak düşes'in yattığı odaya girmişti..
ÇABUK BANA PLÂNLARINI VER. YOKSA KAFANI TAVUK GİBİ KOPARACAĞIM !
Önce biraz korkan Düşes'in gözlerine birden şeytani bir gülümseme geldi...
MAALESEF. BU ARZUNUZU YERİNE GETİREMİYECEĞİM. ŞU ANDA PLÂNLAR KARA ŞÖVALYEDE. O DA ŞATODAN AYRILDI...EPEY OLDU.
Birden aralanan kapıdan Graf'ın sinsi suratı belirdi ve kamasını hızla Alptekin'e savurdu.

Alptekin birden tehlikeyi sezdi ve ani bir vücud hareketiyle ardından savrulan kamadan kurtulunca...
Grafın arkasından gelen Kristin, Düşes'in kanlar içinde yere serilişini dehşetle gördü. Birden Graf kılıcına el attı...
CANINI ŞEYTANLAR ALSIN! DOKUZ CANLI HERİF. İŞİNİ BİTİRECEĞİM ŞİMDİ SENİN!
Düşes son nefesini verirken Alptekin Graf'a baktı ve dişleri arasından mırıldandı...
HER KUŞUN ETİ YENMEZ DELİKANLI! KRİSTİN'İN HATIRI İÇİN CANINI BAĞIŞLIYACAĞIM!
Grafın öfkeyle savurduğu kılıçtan Alptekin, birden yana yatarak kellesini kurtardı...

UH!
61
Alptekin, ikinci bir hamle yapmak fırsatı vermeden Grafın ense köküne müthiş bir darbe indirdi...
Yediği silleyle iki büklüm olan Grafın suratının ortasına gömülen bir diz de zavallı adamın beyninde şimşekler çaktırdı...
İnleyerek yere yıkılan Graf sürünerek kılıcına uzanırken...
Kendisini tutamayan Kristin haykırır...
DİKKAT ET! ARKADAN SALDIRACAK!

AHH! YANDIM!
52
Graf neye uğradığını anlıyamadan ok göğsüne girip çıkmıştı bile.
Korkunç bir el çabukluğuna, cesarete ve kendi güvenine dayanan bu manevra ile Alptekin Grafı şişlemiş...ve....
Tüyler ürpertici bir hışırtıyla Grafın göğsünden kanlar boşandı. Olduğu yerde titredi katıldı kaldı...
ÖLDÜRMEK İSTEMEZDİM AMA, KENDİSİ KAŞINDI.
ABDULLAH TURHAN
ÇOK ÜZGÜNÜM KRİSTİN. FAKAT YAPABİLECEĞİM BAŞKA BİR ŞEY YOKTU.
EVET. BU ARADA BELKİ BAŞKA BİR ŞEY YAPAMAZDIN AMA DAHA EVVEL YAPTIKLARIN... GRAF BANA HERŞEYİ ANLATMIŞTI.

SONRA GRAF'IN YANINA GİTMİŞTİM. SENİN TÜRK OLDUĞUNU SÖYLEDİ. BENİ HEP ALDATTIN, BİR ALET OLARAK KULLANMAK İSTEDİN!
lıyordu. Gözlerinden iki damla yaş koptu, yüzünden kayarak yuvarlan-dı...
NE YAZIK Kİ TOY BİR ÇOCUK TAKLİDİ YAPTIĞIN GÜNLERDE DAHİ SENİ SEVDİM. UZUN SÜREDİR SUSTURMAK İSTEDİĞİM KALBİMİN SESİ BENİ SONUNDA ÜMİTSİZ BİR AŞKA SÜRÜKLEDİ...
AAA... GİTMİŞ!..
Fakat Alptekin çoktan kaybolmuştur...
O sırada şatonun dışındaki nöbetçiler hayretle kaçan bir gölgeyi izlediler...
AMAN ALLAHIM! BENİM GÖRDÜĞÜMÜ SEN DE GÖRÜYOR MUSUN?
Damdan dama atlayan bu gölge Alptekin'den başkası değildi.
ABDULLAH TURHAN
VAY CANINA! MESAFEYİ PEK KESTİREMEDİM. ŞU SAÇAĞA BİR TUTUNABİLSEM!

Alptekin güç belâ tutunduğu saçakta dengesini bulamadan pencereyi çerçevesiyle birlikte söküp attı.
BAKALIM EV SAHİBİ DAVETSİZ MİSAFİRDEN HOŞLANACAK MI ?..
SEN KİMSİN ? ÇABUK DEFOL EVİMDEN!.. YOKSA KAFANI KI....
İMDAAT
Zavallı adamcağız, Alptekin'in sert bakışlarıyla karşılaşınca lâfı boğazında kalarak arkasını dönüp kaçar...
TELÂŞLANMA! BANA UZUN YOLA DAYANABİLECEK BİR BEYGİR LÂZIM!
Alptekin şişkoya bir hamlede yetişip kafasındaki yün bereye asılır...
Şişkonun bağırışmalarını duyan nöbetçiler kapıyı zorlamağa başladılar..
AÇMIYORLAR!.. NE YAPALIM ?..
KIRIN KAPIYI!

kızan askerler bir kaç omuzda kapıyı çatır-
dattılar...
65
NEYSE MENDEBUR KAPI SONUNDA KIRILDI!..
halbantı sucuk gibi
bağlı bulurlar...
YAY CANINA! BU NE HAL?
Çarçabuk adamı çözdüler ve...
HEMEN PEŞİNE TATAKILIN! ALTINA ÖYLE BİR AT VERDİM Kİ ÇOK GİTMEDEN YAYA KALACAK!
O sırada Alptekin altındaki küheylanın(!) illetinden habersiz dört nala yol alıyordu...
GÖRÜNÜRLERDE KİMSELER YOK! ARTIK ŞU KARA ŞÖVALYE'Yİ RAHATÇA ARAYABİLİRİM.
ABDULLAH TURHAN
Halbuki Alptekin yanılıyordu. Peşinden atlılar dört nala gelmekteydi.

Alptekin güç belâ tutunduğu saçakta dengesini bulamadan pencereyi çerçevesiyle birlikte söküp attı.
BAKALIM EV SAHİBİ DAVETSİZ MİSAFİRDEN HOŞLANACAK MI ?..
SEN KİMSİN ? ÇABUK DEFOL EVİMDEN!.. YOKSA KAFANI KI....
İMDAAT
Zavallı adamcağız, Alptekin'in sert bakışlarıyla karşılaşınca lâfı boğazında kalarak arkasını dönüp kaçar...
TELÂŞLANMA! BANA UZUN YOLA DAYANABİLECEK BİR BEYGİR LÂZIM!
Alptekin şişkoya bir hamlede yetişip kafasındaki yün bereye asılır...
Şişkonun bağırışmalarını duyan nöbetçiler kapıyı zorlamağa başladılar..
AÇMIYORLAR!.. NE YAPALIM ?..
KIRIN KAPIYI!

kızan askerler bir kaç omuzda kapıyı çatırdattılar...
NEYSE MENDEBUR KAPI SONUNDA KIRILDI!..
halbantı sucuk gibi bağlı bulurlar...
YAY CANINA! BU NE HAL?
Çarçabuk adamı çözdüler ve...
HEMEN PEŞİNE TATAKILIN! ALTINA ÖYLE BİR AT VERDİM Kİ ÇOK GİTMEDEN YAYA KALACAK!
O sırada Alptekin altındaki küheylanın(!) illetinden habersiz dört nala yol alıyordu...
GÖRÜNÜRLERDE KİMSELER YOK! ARTIK ŞU KARA ŞÖVALYE'Yİ RAHATÇA ARAYABİLİRİM.
ABDULLAH TURHAN
Halbuki Alptekin yanılıyordu. Peşinden atlılar dört nala gelmekteydi.

Hancının Alptekine verdiği at birden tökezlenip, yerde can çekişerek debelenirken, atlılar da aradaki mesafeyi biraz daha kapatıyordu..
67
ABDULLAH TURHAN
DURUM GİTTİKÇE TATSIZ BİR HAL ALIYOR. FAKAT POSTU BU NAMUSSUZLARA UCUZA KAPTIRMIYACAĞIM...
Alptekin bir tek yay ve sadağındaki bir kaç okla gerçekten çok zor durumda kalmıştı. Gelenlerden biri hızla gözü kararmış bir halde yalın kılıç saldırdı.

okunu mıhladı. Muhafız, gözüpek-
liğinin cezasını hayatı
ile ödemişti...
AH!
TALİH BANA GÜLÜYOR.
EĞER BAŞARABİLİRSEM
KURTULDUM DEMEK-
TİR...
Vurulan askerin atı
hızla yaklaşmak-
taydı. Alptekin ol-
duğu yerde yay gibi
gerilerek bekledi...
ABDULLAH
TURHAN
HOOP!
...ve panter gibi sıçra-
yıp gemi azıya almış
atın yelesine olanca
gücüyle yapıştı...
...hayvan
biraz sendele-
dikten sonra
kendini yıldı-
rım gibi vadi-
den aşağıya
koyverdi...
Usta bir binicinin eline düştü-
ğünü anlıyan at, kulaklarını
kısmış, daha Alptekin'in mah-
muzlarını yemeden dört nala
kalkmıştı.
HELE
ŞÜKÜR...
SONUNDA
İYİ BİR ATA
KAVUŞ-
TUM.

arkadaşlarının da vurulduğunu görünce öfkelerinden kuduracak bir halde Alptekin'in peşine düştüler...
BU KÖPEK BURADA GEBERMELİ ARKADAŞLAR!
SU ALMIŞ SIRTLAN GİBİ PEŞİME DÜŞTÜLER. ÖNCE BEN ONLARI KANA BULAYIM DA GÖRSÜNLER
Yıldırım gibi giden at üzerinde geriye dönüp yay çekmek her yiğidin harcı değildi...
Alptekin'in çektiği her ok, muhafızlar için bir ölüm darbesi oluyor, arkadan hızla onu izlemekte olan bu takipçiler ardarda yedikleri oklarla birer birer eksiliyorlardı...
Fakat o civarın yabancısı olan Alptekin, dönüşü olmayan bir yoldaydı. Hızla sürdüğü atı her an biraz ötedeki korkunç uçuruma doğru yaklaşıyordu...

Devamı var

-Hans çabuk fırla ! Luigi'yi bir taksi çiğnedi, diye bağırdı.

Sonra ikisi birden merdivenlerden yuvarlanırcasına aşağı koştular, ve kalabalığı yararak kaza yerine geldiler.

-Taksi kaçtı.

-Ölmüş.

-Ben arabanın numarasını aldım.

Büyük Patron dişlerini sıkarak kalabalığı yarıyor ve kendine yol açmağa çalışıyordu.

-Arkadaşımdır. Bırakın da geçeyim.

Korkuyordu. Titreyerek yere çömeldi :

-Luigi, yavrum !

İtalyanın tatlı sesi sarışın adamın gönlünü ferahlattı :

-Boş ver Patron ! Bacağımın biri kırıldı sadece. Ama bu taksinin niyeti beni ezmekti. Beni bekliyordu ve kaldırımın üstüne çıkarak bütün hızıyla saldırdı. Kendimi kenara zor attım.

Büyük Patron yumruklarını sıktı. Düşman korkusuzca saldırıyordu. Can kurtaran geliyordu...

Luigi'yi hastaneye yatırdıktan sonra odalarına dönerlerken telefon çalıyordu. Telin öteki ucundaki ses:

-Patron? Ben Andre ... dedi. İşler kötü. Pepe randevuya gelmedi.

-Geri dön ve dikkatli ol ! Luigi'ye saldırdılar, şimdi hastanede.

Biraz sonra telefon yeniden çaldı :

-Alo ?... Evet, Kızıl Kanat'ın Büyük Patronu benim.

Karşı taraftakinin kaba bir konuşması vardı. Sert bir sesle :

-Rio'dan ayrılmanız için yirmidört saatlik bir zaman veriyorum size. Sözümüzü dinlemeyecek olursanız esirimiz olan Pepe ile Pedro zararı ödeyeceklerdir.

Kızıl Kanat kıskıvrak bağlanmıştı. Büyük Patron elemanlarını feda etmek istemiyordu. Ama Kızıl Kanat'ın gençleri Büyük Pat-

yeni kaynaklar bulmuyorlar-mıydı?

-Akıl alır gibi değil! Davranışlarımızın hepsini önceden seziyorlar sanki!

Hans o gün öğleden sonra bu cümleyi en azdan yirmince defadır söylüyordu.

Büyük Patron bavullarını kapatıyordu. Kaşlarını çatmış, dişlerini sıkmaktan yüz adaleleri durmadan oynuyordu. Kızıl Kanat'da fırtına başladığına işaretti bu.

Öğleden sonra Luigi'yi havaalanına götürmüşlerdi. Yaralıyı New York'tan alacaklar ve bir hastaneye yatıracaklardı. Ekip de aynı gece Buenos Aires'e gidecekti.

André pencerenin önünde durmuş geceyi seyrediyordu. Cebinde yumrukları sıkılmıştı.

İki esiri bırakıp oradan ayrılacaklardı. Zavallı Pedro ve Pepe. Ama gitmekten başka ne yapabilirlerdi ki! Uzak Yıldız bütün hareketlerini biliyor veya tahmin ediyordu. Kendi ellerinde ise en küçük bir delil bile yoktu.

Hans:

-Bize ancak Pepe ihanet edebilirdi, diye homurdandı.

-İmkânsız!

-Hans, elinde delil olmadan çocuklardan birini suçlayamazsın! Zaten Pepe'nin bizi ele verecek imkânları da yoktu! Hiç sanmam!

-Onu dün yakalamışlar ve konuşmağa zorlamışlardır. Şimdi o kadar kolay söyletiyorlar ki insanı! Bir iğne tamam! Adam o saat bülbül kesilir! Farkında bile olmadan televizyon spi-rir.

Üçü de odada bunalım içinde dolaşıp duruyorlardı.

-Şu heriflerden hiç birini tanımıyoruz ki yakalayıp gırtlağına sarılalım!

Hans, Arupe'yi izlemek için Lisboa meydanındaki tütüncüye gitmişti. Ama melez Kızılderili ortadan kaybolmuştu. Herhalde ona da Kızıl Kanat'ın her hareketini bilen casus haber vermiş olacaktı. André pencerenin önünde dururken birden:

-Pepe! diye bağırdı. Orada kaldırımda!

André kimseyi beklemeden koridora fırlamıştı bile. Hans da arkadaşının arkasından koşarken:

-Ben demedim mi? diye haykırdı.

Büyük Patron pencerenin önüne geldi. Küçük zenciyi gözden kaçırmıyordu. Sarışın adam azap içindeydi. Çocuklarından biri onları ele vermezdi! Böyle şey olamazdı... Zaten Pepe Figeras da yolun karşı tarafına geçerek otele doğru geliyordu.

O sırada iki genç de otelden fırlamışlar, Pepe'yi karga tulumba içeri sokmuşlardı. Üç dakika sonra Pepe odaya girmiş, deli gibi küfürler, yeminler yağdırıyordu:

-Bizi birisi ele verdi. Randevu yerine geldiğim zaman Arupe ile yabancı üstüme atıldılar. Beni beklediklerinden eminim.

-Bizi ele veren senden başkası olamaz.

-Ben kimseyi görmedim ki.

Kısa ve huzursuz bir sessizlik oldu. Küçük zenci kalın dudaklarını ısırıyordu. Sonra birden bağırırcasına:

-Doğru değil, derken başını kaldırdı. Hapise girdiğimde Pedro bana gardiyanın daha o sabah bile plânlarımızı bildiğini söylemişti.

-Pedro'yu gördün mü?.. Nerede? Hem sonra hapise girdinse burada işin ne?

İlk defa olarak çocuğun siyah yanakları bir tebessümle gerildi:

-Beni San Paolo'ya doğru götürüyorlardı, dedi. Benzin almak için durduğumuz zaman hemen arabadan atladım ve Rio'ya gitmekte olan bir kamyona girip saklandım. Beni hâlâ oralarda arıyorlar.

Büyük Patron durumu aydınlatmak istiyordu.

-Peki, şimdi Pedro nerede?

-Rudiero mahallesindeki 'favela' lara bakan taş bir binanın bodrumunda.

-Gözcüler çok mu?

-Bilmiyorum.. Ben sadece iki tanesini gördüm... Silâhlıydılar. Makinalı tabancaları ile el bombaları vardı.

-Pepe'nin kaçtığını haber almadan önce oraya gitmeliyiz.

Hans'ın güveni yoktu... Zenci'yi işaret ederek:

-Belki de bizi tuzağa düşürmek istiyorlardı, dedi.

Pepe yerinden sıçrayarak:

-Ben Kızıl Kanat üyesiyim! diye bağırdı. Kızıl Kanat'tan kimseyi suçlayamazsınız.

Devamı var

BU YELEK ANNEMİN ASLEN İSKOÇ OL- MASINDAN...
KIMILDAMAYIN! SAM KAPININ EŞİĞİNDE BİZİ GÖZLÜYOR
UGH!
UGH!
SAM!.. SENİN VE BADİNİN DOSTU OLDUĞUMU BİLİYORSUN...ŞURDAKİ GENÇ BADİNİN AİLESİNDEN.. BADİ ONUN YENİ PATRON OLMASINI VE ONA DOSTLUK GÖSTERMENİ İS- TİYOR...
SAM DÜŞÜNE- CEK..
NE OLDU ?
BEKLEMEK GEREK..
LÜTFEN ÖN- LÜĞÜMÜ...
25

BİR SAAT SONRA...
HOV HOV HOV HOV
NE YAPIYOR?..
KAZANDIK.. BU SİYU-LARIN KABULEDİŞ DANSI...
EVET... BUNU DAHA ÖNCE BİR GENÇ CENTİLMENLER OKULUNDA GÖR-MÜŞTÜM..
NASILSINIZ?
NASILSINIZ?..
UGH!
26

SEN BADİNİN BİR TORUNCUĞUSUN... BADİNİN BÜTÜN TORUNCUKLARI BENİM DOSTUMDUR..
MERSİ... ÇİFTLİĞİ DOLAŞMAK İSTERİM...
KÖYÜMSÜ...
İSTERSE PEK KÖYÜMSÜ..
BURDA ÇALIŞANLARI GÖRMEK İSTERİM... KÂHYA KADINI, ODA HİZMETCİSİNİ, UŞAKLARI VE AHÇILARI...
İŞTE HEPSİ BU...
!
MÖSYÖ BİLİRKİ BENİM KATAGORİM BU AZ SAYIDA PERSONELLE ÇALIŞMAMI YASAK EDER..
E... JASPER BİZ GELENEKSİZ, FAKAT GELECEKVAADEDEN YENİ BİR ÜLKEDEYİZ.. HEM SONRA GEREKLİ PERSONELİ TUTMA FIRSATIMIZ OLUR KANISINDAYIM..
MUTFAGA KİMİN BAKTIĞINI GÖRMEK İSTİYORUM..
CAK RİDİNİN SENİN İÇİN ÇALIŞACAK KİMSELERE ENGEL OLMAK İÇİN ELİNDEN GELENİ YAPACAKTIR VALDO..

ÇİFTLİĞİ İŞLETMEK İÇİN İHTİYACIN OLACAK...
AAAH!
SAKİN OL! NE VAR Kİ?..
?
NE Mİ VAR MÖSYÖ, HİÇ BİR SEBEP OLMAKSIZIN BU EVİN PERSONELİ KAFA DERİMİ YÜZMEK İSTİYOR... İLK DEFA BÖYLE BİR ŞEY BAŞIMA GELİYOR...
OYSA BEN MESLEĞİME HEMPCES-TER KONTUNUN KONAĞINDA SOF-RACI YAMAĞI OLARAK BAŞLADIM... HATTA ORADA HİÇ...
E... SAM ?

MADEM Kİ AK ÖNLÜKLÜ İLE SAM BADİNİN TORUNCUĞUNU BİRLİKTE KORUYACAK VE ONA HİZMET EDE-CEK, SAM KARDEŞ OLMALARI İÇİN KAN ALIP VERMEK İSTİYORDU...
SAÇMA BU!
FAKAT JASPER! BİR SİYUNUN BUNU YAPMASI BÜYÜK BİR ŞEREF.. O YALNIZ SEÇKİN KİMSELERİ KABUL EDER..
BİR TÜR İŞE BAŞLAYIŞ, BİR TÜR... EH... O HALDE BAŞKA...
GÜZEL... KÜÇÜK DEĞİŞ TOKUŞU-NUZU YAPIN...VE SONRA İSTAS-YONA EŞYAMI ALMAĞA GİDİN...
BİRAZ SONRA..
TAMAM MI?
UGH.. MÖSYÖ ARTIK NASIL KABUL EDERSE...

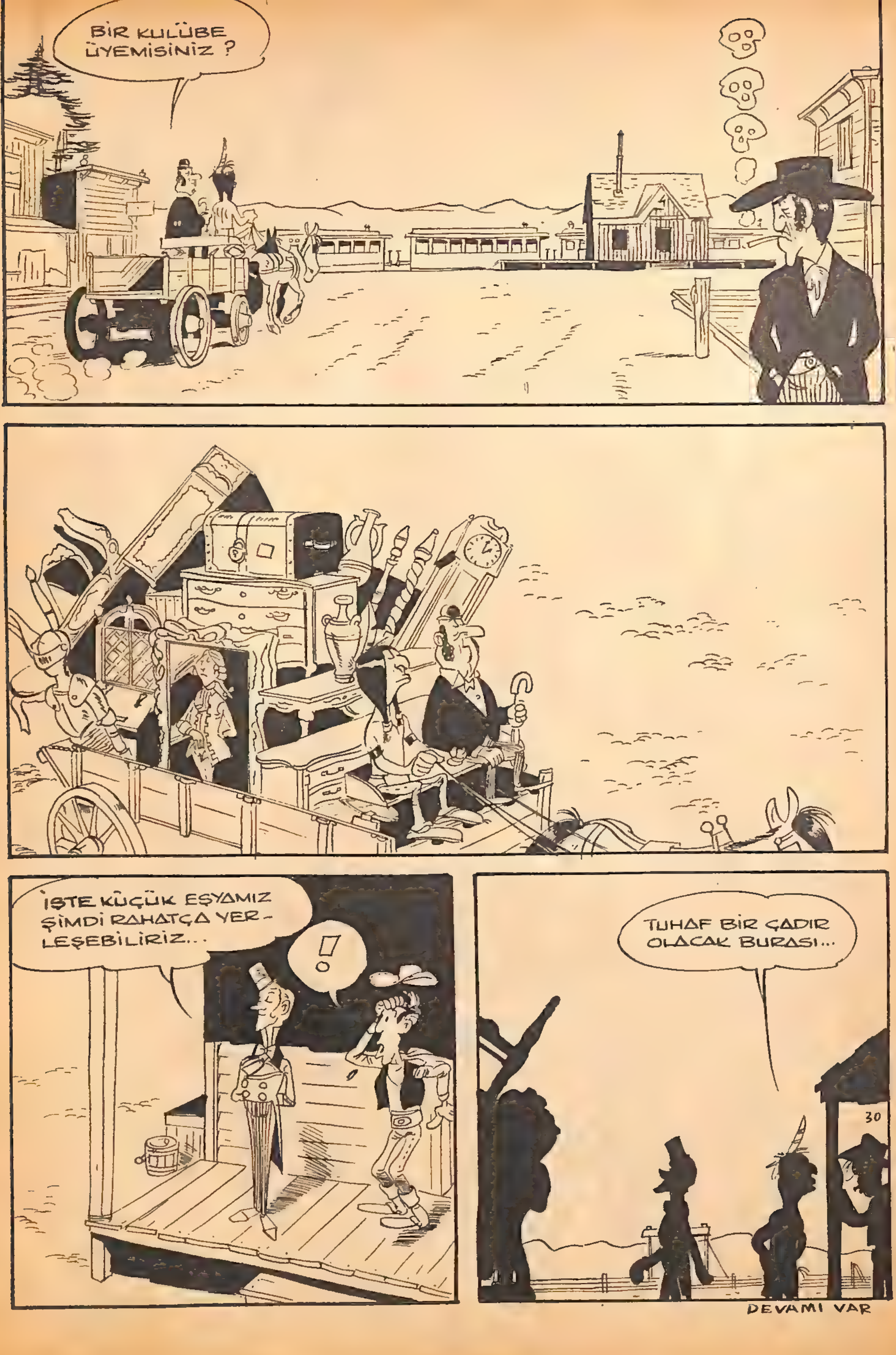
BIR KULÜBE ÜYEMİSİNİZ ?
İŞTE KÜÇÜK EŞYAMIZ ŞİMDİ RAHATÇA YER-LEŞEBİLİRİZ...
!
TUHAF BİR ÇADIR OLACAK BURASI...
30

DEVAMI VAR

SANIK

HİKÂYE

Bressol'un dükkânı ,ıssız, tenha bir yerde idi. Bulunduğu yere polis devriyesi hiç uğramazdı. Bu sıralarda, mahalledeki dükkânlarda gece soygunları çoğalmaya başlamıştı. Tek bir gece geçmiyordu ki, bir mağazanın kilidi kırılmasın, bir dükkân soyulmasın !

Polis, hırsızları yakalamak için gözünü dört açmıştı. Yeni yeni tedbirler alıyordu.

Bressol, bir gece, mallarının yıllık hesabını çıkarmak için geç vakte kadar kepengini indirerek dükkânında çalışmıştı. Geca yarısına doğru, evine gerekli olan şeyleri torbasına doldurarak dükkânından çıktı. Fakat birkaç adım atar atmaz, kendisini yarım saattenberi gözetlemekte olan iki polis tarafından yakalandı.

Bressol, bu dükkânı yeni açmıştı. Kendisini mahallede kimse tanımıyordu. Biraz önce çıktığı dükkânın, kendisine ait olduğunu söylediği zaman, onu ilk defa gören polisler sözlerine inanmadılar ve zavallı adamı karakola götürdüler. Nöbetçi komiser, onun gece yarısı dükkânda kalmasını çok garip ve esrarlı buldu !

Bressol dükkânın kendine ait bulunduğunu, o gece yıllık hesaplarını çıkarmak için geç vakte kadar dükkânda kalıp çalıştığını, torbasındaki şeylere gelince onların da kendi malı olduğunu ve kendi evine götürmek için aldığını ne kadar söyledi ise de karşısında kendine bir hırsız gözü ile bakan komiseri bir türlü söylediklerine inandıramadı.

Sabahleyin gelen başkomiser, Bressol'ün söylediği şeyleri dinledikten sonra bir kahkaha attı.

-Demek, malınızın bilânçosunu çıkarıyordunuz öyle mi? dedi. Ne güzel bir yalan...Bu moda oldu şimdi. Hangi hırsızı yakalaşak, hep senin verdiğin ifadeyi veriyor !..

Bakkal Bressol, korku ile kekeledi :

-Fakat, ben hakikâten dükkânımın blânçosunu çıkarıyordum !..

Komiser, bıyık altından gülerek :

-Merak etme, dedi. Şimdi senin de blânçonu çıkarırlar.

Bir saat sonra zavallı adamı, bir serseri ile beraber sol kollarından kelepçeye vurarak direktörlüğe yolladılar. Orada ikisinin de resimleri ve parmak izleri alınacaktı.

Direktörlüğe gelince Bressol'ün resmini çıkarmak istediler. Fakat adamcağız, kederinden ağladığı için üç defa resmin camı bozuldu. Nihayet dördüncüsünde güçlükle kötü bir resmini çıkartabildiler. Kafatasının ölçüsünü aldıkları zaman, tipinin bir cani kafasına benzediğini gördüler. Parmak izini aldıkları zaman da meşhur bir haydudun parmak izinin aynı olduğunu gördüler. Daha sonra Bressol'ün parmak izlerile meşhur yankesicilerden birinin parmak izleri arasında tam bir benzerlik buldular.

Bütün bunları Bressol'e okudukları zaman, adamcağız hayretinden donakaldı. Abuk sabuk söylemeğe başladı. Aklını oynatmıştı !..

xx

Berssol, polis direktörlüğünde geceyi çok fena geçirdi. Hastalığı arttığından, sabahleyin kendisini ceza evi hastanesine gönderdiler. Doktorlara göre, beyin iltihabı başlamıştı !..

Hastanede baygın bir halde inlediği sıralarda, oturduğu evin sahibi olan kadın, direktörlüğü geldi ve kiracının esrarengiz bir surette ortadan kaybolduğunu söyledi !..

Kadına Bressol'ün resimlerinden birini gösterdiler. Fakat bu resim ağlarken çekildiğinden, ev sahibi kiracısını tanıyamadı ve :

-Bu bizim kiracı değildir, dedi.

Kadının söylediklerini bir kâğıda yazıp altını imza ettirdiler. Kadın sanıkla yüzleşmiye bile lüzum görmeden direktörlükten ayrıldı.

Evin sahibinin bu ifadesinden sonra iş büyüdü. Sanık, yalnız hırsızlıkla değil, bakkal Bressol'ün katili olmakla da suçlu sanıldı !

Bunun üzerine polis teş-

daha esaslı bir faaliyete girişti. Çünkü yakaladıkları âdi bir hırsız değil aynı zamanda azılı bir katildi de. Polis bir taşla iki kuş vurduğu için büyük bir sevinç içinde idi. Hattâ komiser, bu başarısından dolayı direktörlük tarafından terfi bile ettirileceğinden emin bulunuyordu.

Bakkal Bressol biraz iyileştikten ve aklı başına gelir gibi olduktan sonra, hastaheye bir savcı yardımcısı geldi ve ifadesini aldı.

-Cesedi ne yaptınız ? diye sordu.

-Ben, hiç birşey bilmiyorum...

-Peki adınız nedir?

-Doğrusunu isterseniz, şu dadikada adımın ne olduğunu ben de bilmiyorum. Benim Bressol olmadığımı söylüyorlar !.

-Orası doğru...Bakkalın dükkânından kaç lira çaldınız?

-Ben mi?...Ben...Şey. Üçyüz frank kadar birşey!.

-Kâfi...Herşey anla-

Savcı yardımcısı, sanığın yanından çıktı. Sanığın söylediği rakam, yakalandığı zaman üzerinde bulunan para miktarına uyuyordu. En ziyade hayret uyandıran nokta, zaman zaman aklı başına geldikçe,Bakkal J.Bressol'ün hayatına ait bir çok şeyler anlatması idi!

Sanığın sağlık durumu iyiden iyiye düzelince, oturduğu evin sahibi ile yüzleştirilmesine karar verildi. Kadın, Bressol'ü görünce, bu adamı bir yerde, galiba

bakkal Bressol'ün dükkânında gördüğünü söyledi. Diğer şahitler de aynı şeyi tekrarladılar.

Onların bu ifadeleri Bressol'ün katil olduğuna artık hiçbir şüphe bırakmıyordu. Çünkü katil, öldürdüğü adam hakkında bilgi edinmek için sık sık onun dükkânına da gitmiş demekti. Şu halde yapılacak bir tek şey kalıyordu. Bressol suçlu idi ve cezasını çekecekti.

Bir süre sonra sanık yeniden hastalandı. Yine abuksabuk söylenmeğe başladı. Kendisinde, işlediği cinayetten ötürü pişman olmuş bir adam hali vardı. Bir gün savcı yardımcısı ona tutuklandığı gün, üzerindeki elbisenin kime ait olduğunu sordu.

Sanık şu cevabı verdi :

-Üzerimde, kardeşimin elbisesi vardı!

Savcı yardımcısı :

-Bir kardeşin olduğunu bize neden önce söylemedin? diye sordu.

-Onunla aram açık, beş yıldan beri görüşmüyoruz!

Üç gün sonra kardeşi bulunarak direktörlüğe getirildi. Birkaç dakika sessizce sanığa baktıktan sonra :

-Jozef, diye bağırdı. Seninle böyle bir yerde mi görüşecektik?

Sanık, omuzlarını kaldırarak :

-Hayır... Hayır... dedi. Ben senin kardeşin değilim artık!

Fakat Bressol'ün kardeşi, karşısındaki adamın, bakkal Jozef Bressol'den başkası olmadığına yemin etti. O zaman, ev sahibi kadınla diğer şahitler de, yanlışlıklarının farkına vardılar, ifadelerini değiştirdiler!

Onların ilk ifadelerine benzeyen bu ifadeleri birincisinde olduğu gibi Bressol'ü tutuklayacak yerde kurtardı. Polis birinci defa olduğu gibi bu defa da çabucak adamın masum ve suçsuz, hakikî bakkal Bressol olduğuna ve hakikaten birşey çalmadığına kanaat getirdi ve haksız yere tutuklamağa kalkıştıkları Bressol'ü bıraktılar.

Jozef Bressol'ün hafızasını yerine getirmek için asabiye doktarlarının tam iki yıl uğraşması gerekti. Çünkü Bay Bressol'ün kafasında, kendisinin artık Jozef Bressol olmadığına dair değişmez bir fikir yer etmişti!

İki yıl sonra Bay Bressol, tamamen iyileşmiş olarak hastaneden çıktığı zaman, dünyada adalet ve doğruluğun geç de olsa bir gün yine yerini bulacağına iman etmişti.

SON

TUROK, ERTESİ SABAH RAHATSIZ OLAN ANDARI UYANDIRMADAN AVA ÇIKTI... BAŞARILI GEÇEN AV DÖNÜŞÜ KAMPDA SU TULUMUNU VE ANDARI BULAMADI...
ANDAR! ANDAR?
HERHALDE SUYA GİTTİ... ŞURADA AYAK İZLERİ VAR.. KOLAYCA TAKİBEDİLEBİLİR... AKŞAM SAATLERİNDE DİNAZORLARDA SUYA GELİR... ACELE ETMELİYİM...
HAKLIYMIŞIM. BİR DEV DİNAZORUN AYAK İZLERİ... ANDARI TAKİBEDİYOR OLMALI...
28

TUROK İZLERİ SÜRATLE TAKİBETTİ VE ANİDEN...
ARRUNNK!
RIIINEEEK!
ANDAR, ANDAR BENİ DUYUYOR-MUSUN ?
BU DİNAZORUN İŞİ TAMAM ... AMA ANDAR NEREDE..?
ANDAR!

SU, SU... BANA SU BUL..
TUHAF... OLDUKÇA İYİ GÖ-ZÜKÜYOR.. DUDAKLARI DA KURUMAMIŞ BİLE NEDEN SU İSTİYOR ?
BU HAVUZUN SUYU ONU BU HALE SOKMUŞ OLMALI... KAMP YERİNE GÖTÜRMELİYİM TİTRE-MEĞE BAŞLADI...
SU... SU NEREDE? YURDUMUZDAN AYRILDIĞIMIZDAN BU YANA HİÇ SUYA RASTLAMADIK..
YURDUMUZDAN AY-RILDIĞIMIZDAN BE Rİ Mİ ? BU ÇOCUK KAYIP VADİYE GELDİĞİMİZDEN BERİ RÜYA GÖR-MEKTEN KUR-TULAMADI...
BÜTÜN GÜN BOYUNCA ANDAR HAYALİN-DE BİR ŞEYLER GÖREREK SAYIKLA-MAĞA DEVAM ETTİ...
SU BULALIM TUROK ..
ANDAR ŞU TE-PEDEKİ DU-MANA BAK..
KEŞKE BİZİMKİLERİN ATEŞİ OLSA...

BU DUMAN DEĞİL BUNLAR YARASA... KÂİNATTAKİ BÜTÜN YARASALAR BURAYA TOPLANMIŞ..
AŞAĞIDA BÜYÜK BİR MAĞARA OLMALI GEL BAKALIM...
AŞAĞISI GÖZÜKÜYOR MU TUROK?
HAYIR FAKAT YOLUMUZU BULABİLİRİZ...SU DA VAR..
BİR CANAVARIN DİŞLERİNE BENZİYOR... CANAVAR YA AĞZINI KAPATIRSA?
ANDAR...ŞAPŞALLIĞI BIRAKTA ŞURAYA BAK...
SU...NİHAYET KAVUŞTUK...DİLİM KURUMUŞTU..
DUR! İÇME! ŞU ADAM ÇOK EVVELDEN ÖLMÜŞ... BELKİ SU ZEHİRLİDİR GEL İLERDE SU BULURUZ..
31

ŞU NEHİRE BAK! İSTEDİĞİN KADAR SU İÇ...
BU AKAR SU TEHLİKESİZCE İÇİLEBİLİR..
YEOOVV! BENİ BİR ŞEY ISIRDI...
GÖRDUM... BEMBEYAZ BİR ŞEY...
BALIK... FAKAT GÖZLERİ YOK..
GÖZLERİNİN YERİNDE BİR NOKTA VAR... BU KARANLIKTA GÖZE İHTİYACI YOK..
NEHİR BURADA BİR TUNELE GİRİYOR..
ANDAR! TUNEL-DEN TEMİZ HAVA GELİYOR...ORAYA BİR BAKALIM..
TUROK...TOPUĞUMA BİR ŞEYLER OLUYOR KIYIYA ÇIKALIM.!
ŞURADA UYGUN BİR YER VAR... GEL ORAYA TIR-MANALIM..

ÇABUK TEKRAR SUYA ATLA..
TUROK..!
ARRRGH
BAK TUROK! BALIK-LAR AYIYI HAKLIYOR..
AMAN BİZİDE HAKLAMADAN KAÇALIM..
BU KADAR İRİ BİR AYI-YI BİR DA-HA GÖRE-MEYİZ..
ŞİMDİYE KADAR GÖR-DÜKLERİMİZDEN EN İRİSİYDİ... BAK TUNEL-DEN ÇIKIYORUZ..
ŞU...ŞU DA NEDİR?
CANAVAR SİNEĞİ... AMA BU DA AYI GİBİ ÇOK İRİ...

TUROK! DAHA ÖNCE BÖYLE BİR MAHLUK GÖRDÜN MÜ?
İYİ Kİ DEV YAPILI DEĞİL..
AMA BU DEV YAPILI İŞTE..
BİZİ GÖRMEDEN ŞU YOLDAN SIVI-ŞALIM..
BURDA DA BİR ŞEY ÇIKTI KARŞIMIZA..
VAY CANINA ÖTEKİ YANIN DA SİNEK GİBİ KALDI...
KUYRUĞU BİZE BİR ÇARPSA KE-MİKLERİMİZİ UFALAR..
YARASA ÇUKU-RUNA HİÇ GİR-MESEYDİK..SU BULAMADIK AH SU..SU OLSA..
ANDARIN ATEŞİ GENE YÜKSELDİ... BİRAZ SU GETİRSEM FENA OLMIYACAK..

DEVAMI VAR

GASTON
HI,HI,HI,HI!
PARK YAPMA...
BAK! YASAK YAZIYOR..
SEN KARIŞ MA...
DİKKAT
PARK ETMEK YASAK
HAH! YAKALADIM... ŞU CEZAYI UÇLAN BAKALIM..
BAKIN BELEDİYE TAMİRCİLERİ DE YOLU İŞGAL ETMİŞLER ...BİR HAFTADAN BERİ.
SAHİ Mİ?
ŞU GASTON FENA ÇOCUK DEĞİL...
BİRAZ TUHAF DURUYORDU YA...
HAY AKILSIZ HAY... BU DÜMENİ İYİ YUTTU... ARABAMIN ETRAFINA KALASLAR KOYUP BİR TABELÂCIK YAZDIM..
!
BİTTİ